

PRZEGLĄD SPOŁECZNY

Adres Redakcji i Administracji:
Kraków, ul. Librowszczyzna 7 — Telef. 135-37
Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 2—3

PISMO CODZIENNE

Prenumerata: miesięcznie zł. 4-50, tygodniowo zł. 1-10.
Zagranicą miesięcznie zł. 10.— — Konto czekowe
P.K.O. Nr. 411.375. — Ceny ogłoszeń na ostatniej stronie.

Walka o wieś Sylwester bezrobotnych w Warszawie

Minęły bezpowrotnie czasy, gdy wieś była domeną wszelkiego rodzaju macherów politycznych. Lokajów obszarńskich z pod znaku Wyzwolenia, PPS, Piasta, Str. Chł. i innych. Dzisiejsza wieś to ani ta wieś z przed 12-u lat, ani nawet ta z przed 2-eh lat. Po wielu zwodniczych nadziejach na „ludowe” obietnice.

Banda centrolewowych „wodziów”, opierających się na kuliactwie i prowadzących przez nie na wsi politykę burżuazyjną, nie zdołała wprowadzić w błąd wielkiej masy biednego i średniego chłopstwa. Masy te rozumieją już dzisiaj, że sojusznikiem ich jest rewolucyjna klasa robotnicza, a nie Daszyńscy i Libermanowie. Dowodem tego jest olbrzymi przyrost głosów chłopskich — nawet według oficjalnych danych — na listy bloku antyfaszystowskiego w porównaniu z r. 1928. W wielu okręgach przyrost ten wyrażał się liczbą 5 do 6 tysięcy głosów. Były też okręgi, jak np. Skierniewicki, w których nie było ani jednej gminy bez większej lub mniejszej liczby głosów antyfaszystowskich. Dowodem tego wzrostu aktywności chłopskiej jest również półtorasta więzionych dotychczas za akcję wyborczą działaczy chłopskich.

Nie ulega wątpliwości, że teraz i znane „cuda” w urnach wyborczych sztucznie w wielu miejscowościach „obniżyli” liczbę antyfaszystowskich głosów chłopskich. Ale wbrew wszystkim przeszkodom ujawnił się tak silny aktyw chłopski, że potęgi tej nie zdołają już złamać żadne prześladowania.

Mimo tych zdobyczy jednak, stwierdzić należy, że dotychczas większość wsi idzie wciąż za zdradzieckimi wodzami ugody. Podczas ostatnich wyborów jeszcze wielkie masy chłopskie dały się pociągać oszukańczym ananiasem Centrolewu. Walka o wieś trwa nadal. Ugoda chłopska — Wyzwolenie, Str. Chłop. i Piast wraz z PPS, robią wszystko, co mogą, byleby utrzymać masy chłopskie pod wpływami kulackimi i podtrzymać w nich złudzenie, jakoby istniała sprzeczność między interesami masy chłopskiej, a interesami robotniczymi.

Wali ugoda chłopska w 8-godzinny dzień pracy i wbrew prawdzie dowodzi chłopom, że przyczyną drożyzny nie jest gospodarka kapitalistyczna, lecz rzekomy dobrobyt proletariatu, który niby to ma duże zarobki i krótko pracuje.

Niedawne utworzenie się wspólnego klubu stronnictw ludowych ma właśnie na celu zjednoczenie kuliactwa dla wspólnego ataku na sojusz robotniczo-chłopski przez wysuwanie oszukańczego hasła „jedności chłopskiej”. A burżuazja ma duże nadzieje, że uda się jej szachować tą „jednością”, bo zarówno sanacja jak i endecja uderzyły w jednolity ton radosny z powodu „zjednoczenia stronnictw chłopskich”. Oczywiście i socjal-

W noc sylwestrową, o godz. 12 w nocy, jedna z najruchliwszych burżuazyjnych dzielnic Warszawy — Plac Teatralny — wyglądała jak podczas stanu oblężenia. Oddziały policji pieszej i konnej, masa agentów obstaw-

Chcemy pracy i chleba!

3 stycznia o godz. 11 rano przed Magistratem warszawskim zgromadzili się bezrobotni robotnicy miejscy w liczbie kil-

ty wyloty ulic. Na godz. 12-ą w nocy wyznaczony był marsz głodnych Warszawy. Z rozmaitych końców miasta zaczęli nadciągać robotnicy pracujący i bezrobotni. Policja nieustannie rozpędzała gromadzących się robot-

Chcemy pracy i chleba!

kuset osób, którzy domagali się od Magistratu przyjęcia ich z powrotem.

Wezwany silny oddział policji

ników, nie dawała nawet przystanąć 2—3 ludziom na chodniku.

Robotnicy przerzucili się na róg ulicy Senatorskiej i Wierzbowej, gdzie wznieśli okrzyki przeciw rządowi i policji.

rozproszył bezrobotnych.

Demonstranci grupkami udali się na ul. Wiejską, gdzie odbyli wiec.

Kilkakrotne demonstracje bezrobotnych w Pułtusk

W dniu 31 grudnia 1930 r. zebrał się pod Magistratem bezrobotni, którym wstrzymano zasiłki.

Pod magistrat przybyło 12 policjantów z komendantem posterunku P. P. w Pułtusk. Waćkowem i rozpędzili robotników przy użyciu karabinów z najeżonymi bagnetami. Kilku bezrobotnych aresztowano.

Bezrobotni skierowali się pod posterunek policji z żądaniem wypuszczenia aresztowanych. I znowu policja zaatakowała bezrobotnych bagnetami.

Robotnicy zebrał się ponownie na rynku i oświadczyli, że nie ustąpią, dopóki nie otrzymają należnej zapomogi. Bojowa i solidarna postawa bezrobotnych zmusiła magistrat fa-

szystowski do cofnięcia się. Dla uspokojenia bezrobotnych magistrat rzucił bezrobotnym ochłap w postaci jednorazowego zasiłku po 5 i 7 zł. na rodzinę. Ale bezrobotni na nędznych ochłapach ze stołu pańskiego nie poprzestaną. Dalej walczyć będą o zasiłki w wysokości utraconego zarobku dla wszystkich bezrobotnych.

Potężny strejk górników w Zagłębiu Ruhry

Akcja strejkowa pod przewodnictwem Lewicy związkowej rozszerza się. — Robotnicy Zagłębia i Śląska wtórują swym braciom niemieckim

Strejk górników w Zagłębiu Ruhry rozwija się w potężną walkę górników z baronami górniczymi. Wczorajsze depeše mówią o 60.000 strejkujących. „I. K. C.” pisze, że „sytuacja uległa takiemu zaostrzeniu, iż musiano wzmocnić policję oddziałami Reichswehry.”

Berlin 3. I. (PAT). Ruch strajkowy w Zagłębiu Ruhry w dalszym ciągu stopniowo wzmacnia się. Wejścia do sztybów nadal są obstawione przez strajkujących i bezrobotnych. Policja wielokrotnie musiała „interwenjować”, przyczem „dochodziło” do starć z robotnikami. W Lintforcie urządzone zostało wielkie zgromadzenie strajkujących, przy rozpędzaniu którego policja użyła palek gumowych i dała salwę. W jednej z kopalń zamiast 7.000 górników sławiło się do pracy tylko 2.000. Podczas starcia między robotnikami a policją, kilku górników odniosło rany. Policja rozpędzała górników, wjeżdżając w tłum na ciężarówkach samochodowych. W kolonji górniczej w Bottrop tłum strajkujących zaatakował policję, obrzucając ją kamieniami. Policjanci oddali kilka ostrych strzałów rewolwerowych, raniąc ciężko dwóch górników.

WALKI STREJKUJĄCYCH GÓRNIKÓW Z POLICJĄ.

Berlin, 4. I. (PAT). W miejscowości Lindhorst w zachodniej części Zagłębia Ruhry doszło do krwawego starcia między policją a strejkującymi górnikami. Około 2.000 strejkujących, prowadzonych przez komunistów, przypuściło atak do gmachu policji, chcąc uwolnić dwu aresztowanych górników. Wywiązała się strzelanina, trwająca ponad godzinę. Jeden z górników został zastrzelony, 10-ciu odniosło rany. W Marn oddział policji został zaatakowany przez strejkujących, którzy z okien domów obrzucili policjantów gradem kamieni. — W Gelsenkirchen tłum napadł na trzech urzędników policyjnych, zasypując im oczy pieprzem.

Berlin, 4. I. (PAT). Donoszą z Moers (Nadrenja), że wczoraj wieczór na szybie piątej kopalni „Reihnpreussen” doszło w czasie zmiany nocnej do krwawego starcia między strejkującymi górnikami a policją. Strajkujący usiłowali dostać się do budynków kopalni, celem uniemożliwienia łamistrejkom wjazdu do szybu. Policja oddała sal-

wę. Kilkanaście osób odniosło rany.

STREJK SIĘ ROZSZERZA.

Berlin, 4. I. (PAT). W okręgu Moers sytuacja strajkowa doznała w ciągu dnia dzisiejszego dalszego zaostrzenia. Ilość górników, którzy przy dzisiejszej zmianie rannej zgłosili się do pracy, zmniejszyła się w znacznym stopniu. W szybach górniczych Tiergardt i Nevissen, strejk rozszerza się dalej.

PRECZ Z ŁAMISTREJKAMI!

W miejscowości Mengde w pobliżu Dortmundu (Niemcy), przyszło do walki między strejkującymi górnikami a łamistrejkanami. Jeden z łamistrejków został zabity.

ROBOTNICZY ZAGŁĘBIA DĄBROWSKIEGO I ŚLĄSKA NIE BĘDĄ ŁAMISTREJKAMI, MI-MO NAWOŁYWAŃ PRASY BURŻUAZYJNEJ.

Równocześnie ze swoimi towarzyszami z Zagłębia Ruhry robotnicy Śląska polskiego i Zagłębia Dąbrowskiego przystępują do kontrofensywy przeciwko baronom węglowym. Na żąda-

nie obniżenia płac odpowiadają górniczy żądaniem podwyżki płac przy równoczesnym żądaniu zniesienia czasu pracy. Górniczy energicznie przygotowują się do walki.

Kom. partja Niemiec prowadzi walkę górników

Berlin, 5. I. (PAT). W Bochum obradowała dzisiaj konferencja delegatów komunistycznej opozycji zawodowych związków górniczych. Poseł komunistyczny do parlamentu Rzeszy, Florin, zapowiedział, że komitety okręgowe partji komunistycznej udziela akcji strejkowej energicznego poparcia. Jeden z delegatów podkreślił, że na wszystkich szybach Zagłębia Ruhry komitety strejkowe podejmują akcję, zmierzającą do poparcia strejku przez całe Zagłębie. Akcja ta ma zmierzać do sklonienia organizacyj zawodowych wszystkich gałęzi przemysłu, m. in. organizacji robotników metalurgicznych, portowych oraz pracowników, zajętych w komunikacji do solidaryzowania się ze strejkującymi i przystąpienia do strejku generalnego.

Strejk włóknarzy w Szwecji

Sztokholm, 4. I. Związek zawodowy robotników włókienniczych postanowił wezwać swych członków, aby z dniem 7 stycznia porzucili pracę. Strejk obejmie około 8 tysięcy włóknarzy.

250.000 robotników angielskich w przededniu walki strejkowej.

Londyn, 3 stycznia. — Anglja stoi w przededniu nowego olbrzymiego strajku. W sobotę zerwane zostały pod naciskiem mas robotniczych rokowania na tle zarobkowym między fabrykantami a socjalfaszystowskimi boncami związkowymi przemysłu bawełnianego w Manchesterze.

Wobec tego przypuszczalnie w tych dniach robotnicy przystąpią do strejku i jest bardzo prawdopodobne, że strejk ten rozszerzy się na cały brytyjski przemysł bawełniany. W tym wypadku liczba strejkujących obejmie przeszło ćwierć miliona robotników.

W przededniu strejku generalnego w górnictwie w Belgii

Górnicy belgijscy na zebraniu w Yolimont postanowili sprzeciwić się każdej planowanej niższej płac.

O ile na zwołanem na 5 stycznia posiedzeniu komisji mieszanej nie dojdzie do porozumienia, należy się liczyć z możliwością wybuchu generalnego strejku górników w Belgii.

Rykw ambasadorem w Rzymie

Rzym, 3. I. (PAT). Nowym ambasadorem sowieckim w Rzymie ma być mianowany Ryków.

faszystowski „Robotnik” pisze też o „dodatnim” objawie porozumienia się „demokracji chłopskiej”. Jednocześnie rozumiejąc dobrze, że masa biednych i średniorolnych chłopów nie podda się komendzie kulactwa. „Robotnik” nastawia się na opanowanie przez PPS chłopów, którzy przejrżeli zdradziecką rolę stronnictw ludowych. Tak to na łbie stają zarówno „ludowcy” jak i „socjaliści” z PPS, by tamować rozwój prawdziwego sojuszu robotniczo-chłopskiego.

Walka o wieś — to walka o przyszłość mas pracujących. Terenu wsi nie wolno robotnikom zaniedbywać lub pozostawiać jej własnym zbudzoną już siłom chłopskim. Swoje doświadczenie w walce, swój rozum polityczny, muszą robotnicy przelewać na masy chłopskie. Ten wygra bój, kto zdoła pozyskać wieś do pomocy. W czasie ostatniej akcji wyborczej wszyscy to widzieli. Nie było wypadku, żeby na wsi chłop nie zechciał słuchać mówcy robotni-

czego. To oznacza, że o wieś, która jeszcze w nieświadomości wlece się za ugodą lub niezdecydowana trzyma się na uboczu, rozgrywa się dziś walka między obozem faszystowskim i obozem robotniczo-chłopskim. Nie obóz burżuazyjny, a obóz robotniczy będzie zdobywał wieś za wsią, tylko do tego potrzeba jednej rzeczy: zrozumienia własnego interesu robotnika w walce o chłopów bez-mało- i średnio-rolnego.

Miesiąc Styczeń — to miesiąc zbiórki 10.000 zł. na „Przegląd Społeczny“!

ROBOTNICZY I CHŁOPI! Czyście już złożyli na fundusz prasowy i wywołali innych do współzawodnictwa? Czyście już złożyli Koło Przyjaciół „Przeglądu Społecznego“? Czyście już wpłacili należność za prenumeratę?

BEZMIAR KRYZYSU MIESZKANIOWEGO i akcja budowlana rządu

Pół miliona rodzin robotniczych poniewiera się po miastach Polski bez własnego mieszkania, kątem się chronią jako sublokatorzy, gnieździ się po „cyrkach“ i gdzie popadnie. „Szczęśliwcy“, którzy mają „własne“ mieszkania, placą ogromne komorne, które pochłania 1/3, a nawet 1/2 płacy zarobkowej. Muszą też odnajmować części swoich ciasnych siedzib, by móc jako tako zżyzać koniec z końcem.

Bezrobotni i półrobotni zdani są na łaskę i niełaskę kamieniczników, dla których redukcja robotnika jest sygnałem do eksmisji. To też zaludniają się obozowiska na Żoliborzu i Anopolu w Warszawie, w której jest 100.000 bezdomnych, nagwał potrzebujących ludzkiego schronienia.

Przeludnienie w dzielnicach robotniczych dochodzi do kilkunastu osób na jedną izbę, bo już przeciętna liczba w całej Warszawie dochodzi do 5 osób, a w Łodzi — do 6. Mieszkania są przeważnie jedno-pokojowe, w wielkich miastach stanowią one 40—50%. Tylko 12% mieszkań w stolicy odpowiada wymogom higieny i kultury. Są to oczywiście apartamenty burżuazji. Siedziby robotników i miejskiej biedoty cuchną wilgocią i zaduchem, mieszczą się w walących się, koszarowych ruderach, bez kanalizacji i wodociągów, bez światła i powietrza.

A NA WSI „ZACISZNEJ“, NA WSI „SPOKOJNEJ“?

O tem się milczy. Miliony robotników rolnych tuła się w oborach i stajniach, bo obszarnek lepszego mieszkania farnalom i parobkom nie da. Miliony chłopów bezrolnych i małorolnych przytulić się musi w cudzych sieniach i stodółach jako „komornicy“. A nawet chłop średniorolny, podatkami i kryzysem gnębiony, któremu obszarnek wraz z serwitutem budulec odbiera, mieszka w przegniłej i ciasnej chałupie. Na rozkaz władzy wapnem się bieli tę nędzę chłopską, by stworzyć pozór dostatku.

Masowym eksmisjom w mieście odpowiadają masowe rugi robotników rolnych na wsi, rugi z pracy

i z nor, które zamieszkują na obszarńskich folwarkach.

BARWNE, WYBORCZE PLAKATY JEDYŃKI

cuda głosiły o „akcji“ budowlanej. Rzeczywiście przez pierwsze dziesięć lat niepodległości wybudowano 40.000 nowych mieszkań. Ale przez ten sam czas w grzy się zawałilo 107.000! Nowe gmachy zajęła burżuazja, oficerstwo, wyżsi urzędnicy, ci, co najbliżsi żłobu stoją.

Oto co mówi prezes Zw. przedsiębiorców budowlanych Martens o ruchu budowlanym w ostatnim roku „radosnej twórczości“:

„Fundusze budowlane, któremi mogliśmy rozporządzać na nowe budowle przewidziane były w sumie około 135 milj. zł.(?) — na budownictwo mieszkaniowe.

Dalsze miesiące przekreśliły jednak te obliczenia. Budżet nadzwyczajny państwa musiał być zmniejszony więcej niż o 50 proc. Inne działy budownictwa, jak samorządowe i przemysłowe, były zupełnie nieczynne.

Wskaźniki ruchu budowlanego w pierwszej połowie roku spadły znacznie, poniżej ciężkich kryzysowych lat — 1925, 6 i 7 i wyniosły około 50%.

A jak będzie w roku przyszłym? „Wobec mgławicowej sytuacji, w jakiej się znajdujemy, możemy mówić jedynie o 25 milj. zł.(?) na budownictwo mieszkaniowe z funduszy Zakł. Ubezpiec. Społ. Preliminarz rządu zawiera w dziale kredytów sumę 220 milj. zł. na inwestycje wogóle.

„Akcja“ budowlana rządu? Bezdomni dobrze ją odczuwają, gdy mrozik ściska... Robotnicy dobrze ją widzą, gdy muszą z ostatnich groszy kamienicznika opłacić, lub gdy komornik do nich przychodzi. Pierwszym krokiem tej „akcji“ był projekt całkowitej likwidacji t. zw. ochrony lokatorów, masowe wprowadzanie eksmisji, nałożenie państwowych i komunalnych podatków mieszkaniowych i kwaterek wojska. Teraz, wbrew wykrętnym i kłamliwym zaprzeczeniom ma nastąpić krok drugi — ogromna podwyżka komornego.

B-s.

287.265! bezrobotnych w Polsce

Olbrzymie tempo wzrostu bezrobocia

W dniu 1 stycznia 1931 r. liczba zarejestrowanych bezrobotnych wynosiła

287.265 osób.

W stosunku do okresu przedświątecznego z dnia 14 grudnia r. ub. a więc w ciągu 2 tygodni bezrobocie wzrosło o

40.374.

Jest to rekordowe w ciągu ubiegłego roku tempo wzrostu.

Jak podaje sama prasa burżuazyjna: „Są to cyfry niezupełne, ponieważ nie wszyscy bezrobotni są zarejestrowani“. Między

innymi, nie są zarejestrowani przez urzędy postr. pracy robotnicy, zatrudnieni w drobnym przemyśle. Drobnym przemysł zaś jest jeszcze w większym stopniu dotknięty przez kryzys, niż wielki. A więc liczba bezrobotnych wynosi co najmniej 350.000.

Łącznie więc z rodzinami 1.200.000 ludzi w mieście skazanych jest dziś na śmierć głodową.

Wszystkie dane wskazują, że tempo wzrostu bezrobocia będzie się coraz bardziej zwiększać. Coraz nowe fabryki stają

Rosną z dnia na dzień redukcje. Bezrobocie w Polsce przyjmie tej zimy kolosalne, nieznane dotąd rozmiary.

W obliczu tej straszliwej klęski, bezrobotni muszą organizować się do walki o zasiłki w wysokości utraconego zarobku. Na każdym PUPP-ie bezrobotni muszą tworzyć komitety bezrobotnych, na każdej fabryce muszą powstać komitety antyredukcyjne. Tylko przez jednolitą i solidarną akcję bezrobotni będą mogli poprowadzić zwycięską walkę o swe żądania.

Redukcje... Redukcje... Redukcje...

WIELKIE REDUKCJE W SZCZAKOWEJ.

W ostatnich tygodniach wielka cementownia w Szczakowej zredukowała przeszło 700 robotników. To samo uczyniła cementownia w Górcie, w której pracowało przeszło 400 robotników, a która jest obecnie w zupełnym zastoju. Wszystkie kamieniołomy, których jest kilka, zredukowały prawie wszystkich robotników i dozorców. W dniu 20 grudnia br. wielkie kamienio-

my w Małopolsce zredukowały 458 robotników! Także w powiecie oświęcimskim wszystkie roboty przy wydobywaniu szutru rzeczno i cegielnie zostały unieruchomione.

ZAMKNIĘCIE HUTY W ZABRZU.

Wszyscy robotnicy huty szklanej Eisnera w Zabrze (Śl. Op.) otrzymali na 3 stycznia 1931 r. wypowiedzenie. Zarząd „Humaczy“ zwolnienie remontem hu-

ty, ale jest to tylko wykręt fabrykancki dla upozorowania redukcji.

REDUKCJE 400 ROBOTNIKÓW W ZAWIERCIU.

Fabryka „Towarzystwa Sosnowieckich Fabryk rur i żelaza“ w Zawierciu zredukowała robotników w stalowni, unieruchamiając ją całkowicie. Redukcja obejmuje zgórą 400 robotników. Dalsza redukcja ma nastąpić w tych dniach, poczem cała fabryka ma być zatrzymana.

Kilka tysięcy bezrobotnych na bruku w Chodzieży

W Chodzieży liczba bezrobotnych osiągnęła bodajże punkt kulminacyjny. Na „gwiazdkę“ zwolniono 400 robotników, zatrudnionych w fabryce porcelany.

W fabryce fajansu St. Mańczaka, zatrudniającej około 800 robotników, ograniczono na zakończenie starego roku czas pracy do 4-ch dni w tygodniu. Taktak Cegielskiego, czynny bez przerwy od kilku lat, obecnie został zamknięty.

Cegielnie, których jest pięć, w tym roku częściowo tylko pracowały, przy znacznie zmniejszonej liczbie robotników, a obecnie stoją nieczynne.

Fabryka maszyn rolniczych, stosunkowo najlepiej prosperująca, zwolniła na „gwiazdkę“ wszystkich robotników.

Magistratowi, zatrudniającemu przy pracach dozorczych po 4 godziny dziennie, 135 robotników — już na drugi dzień po wyborach pracę przerwano.

Pomimo, że robotnicy ci pracowali od półtora roku bez przerwy, zostali oni zaliczeni do „sezonowych“, a wiadomo, że sezon martwy nie został uchylony, na skutek czego pozostawiono w Chodzieży setki ludzi bez jakichkolwiek środków do życia.

Szykany względem b. posła T. Żarskiego

Jak nas informują, postawił to Żarskiemu, który siedzi w więzieniu mokotowskim, odebrano książki i gazety. Administracja więzienia dopuszcza do niego tylko jedną gazetę i

usiłując uczynić zeń więźnia kryminalnego. T. Żarski od chwili uwiecznienia, t. j. od maja 1929 r. przebywa w pojedynce, całkowicie izolowany od towarzyszy i świata.

Rocznica „krwawej niedzieli“

Mineło 12 lat od dnia, jak rząd „ludowy“ Barlickich, Thugutów, Moraczewskich i innych socjałzandarmów burżuazji polskiej wyprawił krwawą łaźnię proletariatu Warszawy. 29-go grudnia 1918 roku odbył się potężny wiec na Placu Saskim, wiec protestacyjny przeciw aresztowaniu Sowieckiej Misji Czerwonego Krzyża. Zgromadzone olbrzymie tłumy, liczące przeszło 50.000 robotników, pochodem ruszyły do hotelu Brylowskiego, gdzie uwieczono aresztowanych, a następnie udały się pod Radę Ministrów i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Gdy czoło pochodu miało plać Teatrulny, a tył znajdował się przy ul. Fredry, na rozkaz rządu „socjalistycznego“, który widąc pozazdrościł swoim kompanom — Szajdemanowi i Noskiemu w Niemczech, zaturkotały karabiny maszynowe. Padło kilkunastu zabitych i kilkuset rannych. W ten sposób rozpoczęła swój żywot Polska pod rządami obecnych wodzów Centrolewu, w ten sposób sprawowali rządy dzisiejsi macherzy socjalfaszystowsy, którzy później rozpędzili tworzące się w Warszawie Rady delegatów robotniczych.

„Krwawa Niedziela“ mocno żyła się w serca robotnicze Warszawy, podobnie jak krwawe dni pierwszomajowe. Proletariat je dobrze zapamiętał.

Zewsząd o wszystkim

Fatalna sytuacja Banku Angielskiego. Ostatni wykaz Banku Angielskiego wywołał silne zaniepokojenie w City, gdyż zapas złota spadł do 148,8 milionów funtów szterlingów (minimum konieczne wynosi 150 milionów). Sytuacja Banku Angielskiego jest bardzo trudna, gdyż nie można liczyć na przyływ złota z Nowego Jorku.

Kryzys we Francji. Kryzys gospodarczy Francji w ostatnich tygodniach bardzo się zaostrzył. Państwa, dotknięte kryzysem, ograniczają swe zakupy, co odbija się ujemnie na francuskim handlu eksportowym. Nieuniknionym następstwem tej sytuacji jest korekcja produkcji i wzrost bezrobocia. Wskutek tego wzrostu bezrobocia, Rada generalna departamentu Sekwany zmuszona była podwyższyć kredyty na pomoc dla bezrobotnych z prelimitowanych 1.400 tys. franków do 5 milionów.

Olbrzymia fuzja banków w Niemczech. W Niemczech dokonano niedawno wielkiej koncentracji banków hipotecznych.

Zamiat istniejących obecnie 10 banków (połączonych w powyższych organizacjach) pozostanie tylko sześć. Nowopowstała organizacja skupia 45 proc. ogółu akcyj banków hipotecznych w Niemczech i rozporządza kapitałem około 2,5 miljarda marek.

Krach bankowy w Stanach Zjedn. potężniejszy. Zawiesił wypłaty Bank Central Trust, który posiada ponad milion dolarów wkładów oszczędnościowych.

W Waynosburgh zawiesił wypłaty Peoples National Bank.

W Filadelfji zamknął bank Aldin Trust Comp., rozporządzający dziesięcioma milionami dolarów.

„Nadmiar“ rak do pracy w Ameryce. Przewodniczący komisji imigracyjnej kongresu, Johnson, oświadczył, że wkrótce Ameryka będzie musiała nie tylko zakazać zupełnie imigracji do Stanów Zjednoczonych, ale będzie zmuszona do „wywożenia“ ludzi.

Australia zamyka bramy dla imigracji. Rząd postanowił ograniczyć imigrację, dopóki sytuacja ekonomiczna nie ulegnie poprawie.

Ograniczenie produkcji w Austrii. Z powodu słabego stanu zamówień, rząd „Alpine-Montan-Gesellschaft“ zamierza zamknąć niektóre zakłady. — W rachubę wchodził walcownie Wasendorf, odlownie w Krieglach oraz zakłady hutnicze w Donawitz. Zamierzone ograniczenia produkcji spowodują zwolnienie około 3.000 robotników.

Preliminarz budżetowy Finlandji na rok 1931 przewiduje „na obronę kraju“ (przygotowania do wojny ze Związkiem Sowieckim) 100 milionów marek finlandzkich. Z tego wypada 56 milionów na utrzymanie armji, 15 milionów — na flotę wojenną i 29 milionów — na lotnictwo wojenne.

Napady faszystów na robotników w Niemczech. W Stuttgarcie, w noc Sylwestrową, o godz. 2-iej nad ranem, na grupę komunistów, uczących w jednej z restauracji, napadli fasz-

ści, przyczem wywiązała się ostra bójka. Walka przeniosła się z lokalu na ulicę, przyczem — jak zdołano dotychczas stwierdzić — trzech komunistów i ośmiu hitlerowców odniosło poważne rany. Jeden z narodowych socjalistów otrzymał pchnięcie nożem w brzuch, skutkiem czego wkrótce potem zmarł.

Również i w innych dzielnicach miasta doszło do bójek, między hitlerowcami a komunistami. W czasie tych walk wielu z uczestników odniosło rany.

Masowe zatrucia gazami. W palni mechanicznej przy Gerichtstrasse Nr. 27 w Berlinie, która należy do koncernu Mossego, 29 kobiet uległo wczoraj zatruciu, 10 kobiet w stanie ciężkim przewieziono do szpitala, a 19 udzielono pomocy na miejscu.

Walka z komunizmem w Chinach. Chiński minister skarbu, Sung, nawiązał pertraktacje z szeregiem banków, celem zaciągnięcia pożyczki w wysokości 60 milionów serbrnych dolarów, potrzebnych na walkę przeciwko komunistom.

Władze nankińskie obliczają, że przedsięwzięta obecnie przez marszałka Ciang-Kai-Szeka kampanja przeciw komunistom, będzie kosztowała nie mniej, jak 5.000.000 srebrnych dolarów miesięcznie.

Do Wiednia przybył w najbliższym czasie 10 policjantów chińskich, celem przeszkolenia. Chiny reorganizują obecnie policję na wzór europejski i posiadają już instruktorów wiedeńskich.

Łże... jak przystało na „III. Kurjerek“

Podaliśmy w tych dniach wiadomość Tass'a o tem, że słynna magistrata kolejowa „Turksib“ została już uruchomiona na całej swej olbrzymiej długości, około 1450 km.

W związku z tą wiadomością znów rozgorzała kampanja prasy brukowej z „J. K. C.“ na czele, która kłamliwie twierdzi, że linja ta była budowana za czasów caratu.

Odpierać te szalbierstwa — to zbyt ciężki trud. Poważna prasa burżuazyjna musiała przyznać, że ta kolej budzi podziw i... strach całego świata kapitalistycznego przed rosnącą potęgą sowietów.

Rządy Polski od 12 lat budują „magistralę“ Śląsk-Gdynia, która będzie pięciokrotnie mniejsza od „Turksibu“! Dotychczas nie wybudowano jeszcze połowy tej linji. Aby dokończyć jej budowę w przyspieszonym tempie, a tego wymaga niebezpieczeństwo wojny, sprzedaje się tę linję francuskiemu konsorjum przemysłu wojennego, Schneiderowi.

ZSRR. jest finansowo zblokowana przez imperjalizm międzynarodowy. Turksib został wybudowany wyłącznie własnymi środkami państwa robotniczego.

Korespondencje

Walka robotników Zagłębia Dąbrowskiego przeciwko redukcjom

Baronowie węglowi Zagłębia Dąbrowskiego wypowiedzieli umowę górnictwa z dniem 31 grudnia 1930 r. celem obniżki płac. W niektórych kopalniach ograniczyli tydzień pracy do 3-ech dni w tygodniu i przeprowadzają masowe redukcje. Przeprowadzone zostały również redukcje płac. Robotnikom sezonowym odjęto zasiłki, a wiele tysięcy bezrobotnych wogóle nie pobiera zasiłków. Nędza i głód, straszne choroby dziesiątkują rodzin robotnicze, brak odzieży i węgla bezrobotnym. Znaczne zapasy węgla leżą na kopalniach.

W dniu 23 grudnia został zwołany wiec bezrobotnych w Sosnowcu. Mimo usiłowań policji rozbicia wiecu został wybrany komitet bezrobotnych. Fakt ten nie podołał się policji, która obstawiała magistrat i inne urzędy.

Kryzys potęguje się z każdym dniem, prawie co drugi robotnik jest bez pracy, przyczem na wiosnę zapowiada się jeszcze gorzej.

Faszyzm na wszystkich kopalniach i fabrykach usiłuje faszyzować wybory delegatów, lecz bezskutecznie. Faszyzowanie to ma na celu paraliżowanie akcji przeciw obniżce płac, jaka ma nastąpić od 1-go stycznia. Mimo tych represyj, robotnicy staną do walki strajkowej w obronie swych płac, przepędzą przez macherów faszystowskich i socjal-faszystowskich i staną pod kierownictwem Lewicy Związkowej.

Ostatnio faszysta przystąpił do rozbudowy związków faszystowskich. Zaczęli zwoływać zgromadzenia, jak to miało miejsce na Renardzie. Robotnicy muszą stanąć na straży swych interesów i niedopuszczyć do zakładania takich związków. Musimy prowadzić z nimi walkę bezwzględna, prowadzoną pod sztandarami Lewicy Związkowej. Tylko poprzez codzienną pracę, poprzez masówki i stałe wiązanie się z masami, będziemy zdolni to uczynić. Akcje bezrobotnych ujęliśmy w swoje ręce: mimo teroru, mimo prowokacji nie ulegniemy się trudności i akcje tę prowadzić będziemy. Nie dopuścimy do obniżki płac, a na zamach baronów węglowych odpowiemy strajkiem. Przepędzimy przez faszystów i ich pomocników oraz tych wszystkich renegatów, którzy stali się sprzedawczykami sprawy robotniczej.

Zagłębiak.

Strajk w Limanowej

Prawie wszyscy robotnicy szybow nallowych „Limanowa“ w Boryslawiu do niedawna należeli do BBS, bo myśleli, że w ten sposób unikną redukcji. Ale fabrykanci właśnie dlatego przemocą wpakowali robotników Limanowy do BBS, aby tam łatwiej móc zredukować i wogóle pogarszać warunki pracy i płacy. Od pewnego czasu Limanowa na wszystkich sekcjach i warsztatach redukowala co tydzień po 2, 3 i więcej robotników, tak, że np. w warsztacie mechanicznym zredukowano razem około 50 robotników, co stanowi połowę zatrudnionych w tem warsztacie. Przed trzema tygodniami zredukowano 60 robotników, a zeszłego tygodnia chciała dyrekcja zredukować 150 robotników i oprócz tego pogorszyć robotnikom kategorię płac, t. zn. ci, którzy przedtem pobierali I. kategorię mieli otrzymać II. kat., ci zaś, którzy mieli II. kat. — mieli otrzymać III. kat. i t. d.

Robotnicy Limanowy, wobec ciągłych ataków na ich położenie — odpowiedzieli walką strajkową, przeciwko redukcjom. 16 bm. rozpoczęła Limanowa strajk. Pan Haluch i inni przywódcy PPS. powiedzieli, że ich nie strajk nie obchodzi, czem odrazu wobec walczących robotników zajęli otwarcie łamistrajkowskie stanowisko. BBS. wszystko robiła, aby robotnicy przerwali strajk.

Robotnicy zachowywali się bojowo. Na zgromadzeniach występowali robotnicy innych firm, którzy demaskowali postępowanie PPS. i BBS. i wypowiadali się za ogólnym strejkem i tak np. wbrew macherom popesowskim, robotnik popesowiec z „Premiera“ mówił „polityka polityką... ale gdy robotnik walczy, to trzeba się z nim złączyć, trzeba mu pospieszyć z pomocą“. Mężowie zaufania zachowywali się biernie. Nie było rewolucyjnego kierownictwa strajkowego, to też dlatego dyrekcji udało się — przy pomocy swych służbów z PPS. i BBS. — złamać strajk, pogorszyć płace robotnicze i przeprowadzić redukcje.

Redukcje będzie się przeprowadzać po nowym roku, szyby „nie rentowne“ będzie się unieruchamiać, szyby będzie się wierciło starami liniami. (przy kanadyjskim systemie wiercenia), zaś nowych firma nie będzie dawała, a gdy się okaże, że starami liniami nie można dalej wiercić — wówczas szyb się unieruchomi.

Strajk skończył się 18 i 19 bm.

Robotnicy Limanowy, zdradzeni przez PPS. i fraków, przerwali tylko strajk i muszą w szybkim tempie przygotować się do nowych bojów, do kontrataku przeciwko faszystom i socjalfaszystom.

Robotnik Limanowy.

We fabryce cukierków w Krakowie

Donoszę, że u nas, na fabryce cukierków, pracuje kilku robotników. Właściciel wykorzystuje nas na ile tylko może. Pracujemy od 8 rano do 10 wieczór, a nieraz i później, czasem to do 3 w nocy. I to zarówno w dzień powszedni, jak i w sobotę.

Właściciel żąda od nas jeszcze, żebyśmy przychodzili rano do fabryki o godz. 7-mej. Za to wszystko płaci nam 20—25 zł. tygodniowo.

Robotnik z fabryki cukierków A. Pilcera w Krakowie.

BOLESŁAW ŚLIWA

Dnia 19 grudnia 1930 r. zmarł znany na terenie Zagłębia Dąbrowskiego działacz robotniczy, Bolesław Śliwa.

Ten 23-letni bojownik, po 5-ciu latach ciężkiego więzienia, zmarł na proleciacką chorobę (gruźlica). Śliwa, sam beznadziejnie chory, pomagał i obsługiwał drugich towarzyszy obłożnie chorych. Do ostatniej chwili swego życia mówił robotnikom, że tylko po przez walkę możemy się wyzwolić z gniojącej nas nędzy.

Dnia 21 grudnia odbył się demonstracyjny pogrzeb Bol. Śliwy, który zgromadził tysiące robotni-

ków Zagłębia Dąbrowskiego. Po odśpiewaniu pieśni robotniczych przemawiał tylko brat zmarłego (policja zabroniła przemawiać towarzyszom), który mówił o jego bohaterstwie życia.

Po jego przemówieniu, na znak dany gwizdkiem przez komendanta policji, policja rzuciła się na bezbronnego tłum, raniąc w rękę brata zmarłego oraz innych robotników. Powstała panika, przewracano kobiety i dzieci i pędzono je z ementalarza. Całe to zajście miało miejsce na ementalarzu zagórkim nad świeżą mogiłą.

Robotnik.

List zredukowanego delegata do swych tow. pracy fabryki „Norblin“ w Warszawie

Poniżej podajemy w skrócie list delegata JANA FEDEROWICZA do robotników i robotnic fabryki Norblin.

— Wkrótce wybierając będziecie nowych delegatów, chcę więc wam powiedzieć kilka faktów z czasów mojego delegactwa. Otóż krótko przed ostatnimi wyborami, w których Sroczyński delegat uzyskał 1, a ja 2 miejsce — wezwał mnie do siebie dyrektor fabryki i złożył następującą propozycję. Miałem przyrzec dyrekcji, że użyję swego wpływu na robotników jedynie w celu łagodzenia wszelkich konfliktów na fabryce. W wypadku wzburzenia silnego będę ich uspokajał i nie dopuszczał do strejku, za co przyrzekł mi dyrektor zwolnienie od pracy fizycznej i dodatkowo pewną sumę miesięczną, o której nikt prócz nas dwóch miał nie wiedzieć. Odrzuciłem ze wstrętem tę propozycję, jednak nie zakomunikowałem wam o tem natychmiast, gdyż wiedziałem, że przez zemstę zostaną natychmiast zredukowany, a chciałem pracować jaknajdłużej. Przed ostatecznym zredukowaniem mnie powtórzyło się to samo: odrzuciłem i tym razem niezemne żądanie i jak wiecie znalazłem się na bruku. Może to, co tu oddałem Wam, drodzy towarzysze i towarzyski ULATWI ZROZUMIENIE TEGO „CUDOWNEGO ZWOLNIENIA Z PRACY FIZYCZNEJ P. SROCZYŃSKIEGO, NAZAJUTRZ NIEMAL PO WYBRANIU GO NA DELEGATA.

Przez tyle lat piastowałem stanowisko pierwszego delegata i jako mnie nie zwolniono z pracy fizycznej, a p. Sroczyński dopiął tego odrazu. Dzisiaj, jak słyszę, masówki są coraz rzadsze, delegaci ukrywają przed wami grożące niebezpieczeństwo. Nigdy nie wiecie o czem się mówiło z dyrektorem. A dyrekcja wyszukuje to wszystko i prowadzi atak za atakiem. Boję się, że mnie źle zrozumiecie, że pomyśli-

cie, iż jestem osobistym wrogiem Sroczyńskiego czy innych delegatów, że załatwiam z nimi jakieś prywatne obrachunki. Nie o to mi chodzi wcale. Wiecie dobrze, że będąc na fabryce walczyłem zawsze z tym kierunkiem, który reprezentują: Sroczyński, Wilezyński, Chojnacki i t. p. Wskazywałem zawsze, że taktyka PPS-u, BBS-u, BB. i t. d. polega na odciąganiu robotników od walki lub na łamaniu już rozpoczętej walki. Ze wszystkie wymienione partie są narzędziami w rękach kapitalistów i rządu faszystowskiego. Że nie cofają się one przed żadnym najbardziej niekiedy sposobem walki z ruchem robotniczym. I jeżeli teraz zwracam się przeciwko osobie Sroczyńskiego, to w tym celu, żeby jeszcze raz wykazać jakimi metodami posługują się socjalfaszyści.

Na terenie fabryki „Norblin“ będą wkrótce robotnicy wybierali między przedstawicielami różnych ugrupowań.

Towarzysze i towarzyski! Możliwie, że panowie z BB. zechcą za wszelką cenę uzyskać zwycięstwo, operując tak samo, jak Piłsudski przy wyborach do sejmu frazesem, że oni jedynie mogą przynieść realne korzyści robotnikom.

Nie wiercie im! Na miejscu jednej gadziny nie dacie urosnąć innej. Razem z ich przyjaciółmi PPS., BBS-em, GHD, NPR-em przepędzcie ich precz od siebie. Realne korzyści możecie osiągnąć tylko walką. Walką przeciwko każdemu zamachowi na fabryce.

Musicie odeprzeć wszystkie ataki dyrekcji, musicie obrać lewicową delegację, musicie wspólnie z metalowcami całej Warszawy wystąpić do walki o poprawę bytu, przeciwko faszystom i socjalfaszystom. Z proletariackim pozdrowieniem

Jan Federowicz

Warszawa, grudzień 1930.

Wyścig pracy i... krwi

Przy ul. Pawiej 26 (Warszawa), piekarz, 21-letni Samuel Nusbaum (Nizka 52) w czasie pracy, przewrócił kubek z gorącą wodą, doznając poparzenia lewego podudzia i stopy.

Przy ul. Prostej 4, (Warszawa) robotnik, 55-letni Jan Szabalewski (Marki), zajęty usuwaniem ruderowania przy nadbudowie domu, był przygnieciony belką, doznając porażenia prawej stopy.

Przy ul. Wilezej 45, (Warszawa) numerowa, 22-letnia Anna Wysó-

czyńska, przewróciła kocioł z gorącą wodą, doznając poparzenia lewego przedramienia, prawej stopy, twarzy i szyi.

„ZAWINIŁA“ ZWROTNICA

Długoletni pracownik tramwajowy Jan Jarosz, obsługujący zwrotnicę przy zbiegu ulic Wolskiej i Młynarskiej, dostał się ubiegłej nocy pod wagon tramwajowy linii nr. 16.

Lekarz Pógotowia stwierdził śmierć wskutek zgniecenia klatki piersiowej.

CO SŁYCHAĆ W KRAJU?

ZAKUPY SOWIECKIE ZMNIJSZAJĄ BEZROBOCIE W POLSCE.

Oo Izby Polsko-Sowieckiej w Warszawie napływają coraz liczniejsze zapytania, dotyczące zakupu w Polsce większych ilości bydła hodowlanego, świń hodowlanych, węgla, cegły ogniotrwałej, przyrządów połączonych, urządzeń laboratoryjnych i t. p. W marcu b. r. mają się rozpocząć pertraktacje o dostawę do Z. S. R. R. dużej partii świń hodowlanych.

Niezależnie od tego Rosja kontynuuje w hutach i fabrykach metalowych zakupy żelaza, kotłów parowych, turbin i pomp. Import do Polski rudy żelaznej z Z. S. R. R. jest w dalszym ciągu znaczny.

DAJSZY SPADEK DOCHODÓW BUDŻETOWYCH.

Według danych tynczasowych, dochody budżetowe w listopadzie r. b. wyniosły 223,038,000, zaś wydatki 222,700,000 złotych.

Dochody budżetowe w listopadzie wykazały niżkę o 11,600,000. W spadku dochodów w administracji zaznaczyła się przedewszystkiem niżka dochodów z danin, dzięki której najwyższa pozycja dochodów administracyjnych, t. zn. dochody ministerstwa skarbu obniżyły się do 141 milionów do 130,6 milij.

Dochody w listopadzie r. b. były o 20,2 milij. mniejsze od miesięcznej normy budżetowej.

PRZECIWIEŃSTWA GOSPODARCZE POLSKO-NIEMIECKIE ROSNĄ.

Ze strony niemieckiej oznajmijają, że rząd polski interweniował u rządu niemieckiego w formie noty w sprawie przedłużenia wygasającego 31 grudnia 1930 r. układu drzewnego.

Na interwencję polską odpowiedział rząd niemiecki odmownie, uważając przedłużenie to za zbędne.

Tem samem z dniem 1 stycznia 1931 zakaz przywozu polskiego drzewa przetartego wejdzie w życie. W praktyce oznaczać to będzie zaostrzenie polsko-niemieckiej wojny celnej.

„WOLNOŚĆ ZGROMADZEŃ“.

Na piątek, 2. I. był w Poznaniu zwołany wiec PPS-Lewicy, w lokalu „Piccadilly“. Według lakonicznych doniesień prasy burżuazyjnej, „do wiece nie dopuszczono“.

RADOMSKO.

Bezrobocie na dzień 29 grudnia według urzędowego zestaw. wyraża się liczbą 1013 osób, w tej liczbie 869 mężczyzn i 144 kobiet. Z pośród ogólnej liczby bezrobotnych pobiera zasiłki 578 osób.

NA TO „NIE MAJĄ FUNDUSZÓW“.

W sobotę odbyła się w Krakowie demonstracja bezrobotnych pod magistratem. Demonstranci wybrali delegację, która się udała do prezydium

magistratu z żądaniem zapomóg i rozpoczęcia prac celem zatrudnienia bezrobotnych. Prezydium zarządu miasta odpowiedziało bezrobotnym, że na ten cel niema funduszy.

ŁASKA PAŃSKA NA PSTRYM KONIU JEDZIE.

40 GROSZY... NA UTRZYMANIE.

Warszawski obywatelski komitet opieki społecznej postanowił zlikwidować od 1 stycznia dwie kuchnie dla bezrobotnych: na Anopolu i Powązkach. Wobec tego komitet na wypadek zlikwidowania kuchni na Anopolu i Powązkach będzie im wypłacał w gotówce to, co obecnie płaci w kuchniach za obiady.

Stawka ta wynosi 40 gr. (!) dla pracowników fizycznych i 1 zł. dla pracowników umysłowych.

PROTEST STOW. LOKATORÓW DOMÓW MAGISTRACKICH W POZNANIU.

Kiedy Stow. Lokatorów Domów Magistr. w Poznaniu wysunęło pewne żądanie pod adresem magistratu, prez. miasta Ratajski odpowiedział na nie, że tych żądań nie będzie rozpatrywał, ponieważż zarząd Stow. Lokatorów składa się z ludzi karanych więzieniem. Przeciwnie takiemu stanowisku prezydenta, miasta Stow. Lokatorów ostro zaprotestowało.

„TRJUMF“ BURŻUAZJI.

Prasa burżuazyjna z trjumphem pisze: Studentka U. S. B. Hanna Rudyńska, która w ub. roku przeżywała 2 miesiące w więzieniu wileńskim, oskarżona o przynależność do Kom. Partji Zach. Białorusi, obecnie mając zamiar wyjechać na studia do Belgji, zwróciła się do władz z prośbą o paszport, przyczem złożyła deklarację, że zrywa z partją.

KAPITALISTYCZNE ZABEZPIECZENIA.

Z Poznania piszą nam: w sobotę, 3. I. rano 22-letni Franciszek Magelen, zajęty przy przekładaniu szyn, wpadł pod wóz naładowany szynami i odniósł ciężkie obrażenia ciała.

STRASZNA KATASTROFA W ŁAZNI W HORODENCIE.

W Nowy Rok wydarzył się straszny wypadek w łazni w Horodencie. O godzinie 5 po poł. w chwili gdy w łazni było 17 kobiet nastąpił wybuch kotła. Wśród wielkiej paniki nie można było odrazu przystąpić do akcji ratunkowej. Jedna kobieta została zabita na miejscu, dwie inne zmarły w kilka godzin później wskutek ciężkiego poparzenia. Następnie zmarł palacz. Do szpitala przewieziono 10 ciężko rannych kobiet, z których 5 znajduje się w stanie beznadziejnym. Wybuch spowodowany został wadliwą budową kotła.

Z NĘDZY.

26-letnia Lucyna Dominiakówna, bez zajęcia (Warszawa, Magistracka 9-11) otruła się esencją octową.

— 26-letni Jan Kłta, ślusarz, otrut się esencją octową.

NĘDZA ROBOTNICZY — MATKI NIEŚLUBNEGO DZIECKA.

Policja krakowska zatrzymała i odstawiała do sądu 18-letnią służącą Marię Chrapek, która wrzuciła swe nieślubne pięciodniowe dziecko do asfaltu Skawy w Witanowicach. Nie miała za co dziecka wychowywać!

WIDOCZNE JEST IM DOBRZE SAMOBYSTWO ŻOŁNIERZA.

W Warszawie na podwórzu domu Marszałkowska 129' wszedł jakiś żołnierz z ulicy, który skierował się na klatkę schodową i tam, otworzywszy okno na 4 piętrze wyskoczył na asfalt podwórza. W stanie ciężkim przewieziono desperata do szpitala Ujazdowskiego, gdzie w 2 godziny potem zmarł.

„POWSZECHNOŚĆ I BEZPŁATNOŚĆ NAUCZANIA“.

W nocy z dnia 29 na 30 grudnia r. ub. rzuciła się pod koła pociągu na stacji Biała Lipniki Franciszka Hupert z Białej, 20-letnia urzędniczką biurową i poniosła śmierć na miejscu. Przyczyną tragicznego kroku był brak funduszy na kształcenie, się w konserwatorium muzycznym.

Elektryfikacja Z. S. R. R.

Robotnicy ZSRR, uroczyście obchodzili w ostatnich dniach grudnia doniosłą rocznicę uchwalenia przez Partię bolszewicką i Zjazd Sowietów planu elektryfikacji 16 części świata, znajdującej się pod władzą proletariatu. Plan ten został opracowany na wniosek i przy ścisłej współpracy Lenina, wodza rewolucji rosyjskiej. Wzbudził on szczerzy śmiech burżuazyjnych ekonomistów krajów kapitalistycznych i niedowiarstwo oportunistycznych elementów w ZSRR, którzy plan elektryfikacji złośliwie i dowiepnie, ale jakże fałszywie, przezwali planem „elektrofikacji”. Przyjęto ten plan w okresie całkowitego rozkładu gospodarstwa, gdy przemysł pracował w 20%, zaledwie stanu przedwojennego, a rolnictwo w 45%, gdy istniejące elektrownie były rozwalone i nieczynne.

O planie tym Lenin powiedział, że jest „drugim programem partii”, że jego realizacja doda impetu socjalistycznemu rozwojowi kraju, gdyż „socjalizm to władza radziecka plus elektryfikacja”.

Cóż to znaczy? Znaczy to, że elektryfikacja do tego stopnia wzmoże siły wytwórcze dawnej Rosji, że socjalizm stanie się możliwy do zrealizowania, a przy istnieniu władzy radzieckiej, jego urzeczywistnienie będzie zapewnione.

Plan ten był pierwszym, zakrojonym programem działalności gospodarczej. Umożliwił on opracowanie i przeprowadzenie w życie „pięciolatki”, która jest fundamentem budowy socjalistycznej ZSRR.

Realizacja tego planu miała być dokonana w latach 1931—36 przez podniesienie mocy okręgowych sta-

cyj elektrycznych do 1,750.000 kilowatów. Przed wojną wynosiła ona zaledwie 250.000 kilowatów. W roku 1930 osiągnęła już 1.300.000 czyli przeszło pięciokrotnie przewyższyła stan carskich czasów. W roku bieżącym będą wykonane i uruchomione nowe stacje o sile miliona kilowatów i w ten sposób dawne projekty zostaną znacznie przekroczone.

Należy dodać, że pierwszy okres po roku 1920 to były lata wojny i głodu, kiedy o normalnej rozbudowie sieci mowy być nie mogło. To też obecna produkcja jest 17 razy większa od produkcji elektr. w 1920 roku. W ciągu ostatnich pięciu lat dalszy jej wzrost w ZSRR, wynosił przeszło 30%, a światowy zaledwie 10%. Liczby te wskazują, że niedługo już jest czas, gdy urzeczywistni się hasło Sowietów: „dogać i prześcignąć Amerykę”. Potrwa to jeszcze dwa lata! Przykładem tego bolszewickiego tempa budownictwa jest Dnieprostroj, największy w Europie i drugiej na świecie hydroelektrycznej stacji. Na rok ubiegły przewidziano wykonanie zawrotnej cyfry 427.000 metrów sześciennych robót betonowych. Plan został „poprawiony” do 1/2 miliona. Rzeczywistość przekroczyła tę maksymalną normę o 15.000 m³!

Oto jak wygląda chlubne sprawozdanie Państwowej Komisji Elektryfikacyjnej („Goebro”), na czele której stoi stary i świetny inżynier Krzyżanowski, jeden z najbardziej zasłużonych działaczy sowieckich na niwie gospodarczej. Niedarmo też otrzymał w to radosne dla całego ZSRR, dziesięć lat temu, najwyższe odznaczenie „Orderu Lenina”.

Sejm śląski obraduje

Odbyło się pierwsze posiedzenie Komisji pracy i opieki społecznej. Sejmu Śląskiego.

Obrady nad projektem ustawy o najniższej pracy dla pracowników umysłowych, referowanym przez posła Brzeskote — zostały odroczone.

Dalej wszedł pod obrady wniosek o udzielenie doraźnej pomocy dla bezrobotnych, nie objętych ustawą o ubezpieczeniu na wypadek braku pracy. W wyniku dyskusji obrady odroczone i wybrano komisję, która ma się skomunikować z p. Wojewodą, czy na ten cel znajdują się w ogóle fundusze!!!

Skądżeto na taki cel mogłyby się znaleźć pieniądze...

Po całkowitem sfaszowaniu Sejmu Śląskiego z usunięciem posłów rewolucyjnych i cudownym spolszczeniu go ma nastąpić zniesienie obecnych pozorów autonomii i zniesienie nawet województwa śląskiego.

Według tego zamiaru Sejm Śląski stałby się zwyczajnym sejmikiem powiatowym, a do województwa śląskiego byłoby włączone powiaty: oświęcimski, żywiecki i pow. Biała. Siedziba województwa stałaby się Kraków!!!

Wykreślić z mapy województwo, to rzecz łatwa. Ale przez to nie wykreśli się hasła wolności narodów, jakie przenika robotników śląskich.

Mussolini przemawia...

Czarna chmura kryzysu, czarniejsza od czarnych koszul faszystowskich, zawisła nad Włochami. Mussolini, który do niedawna tak buńczucznie chlubił się swoją „stabilizacją”, teraz przemawia ponurym językiem...

W połowie grudnia raczył on zaszczyścić senat swoją mową. I powiedział rzeczy dla nich smutne: miliard deficytu, 534 tysiące oficjalnie, po „faszystowsku” zarębowanych bezrobotnych, 5 miliardów niedoboru w bilansie handlowym!

A cyfry te zawrotnie skaczą, rosną, pęcznią z dnia na dzień. Kryzys dopiero się zaczyna. Jeszcze się żywi przemysł olbrzymimi zamówieniami sowieckimi. Co będzie później? W takiej sytuacji wprowadzenie nowych podatków jest niezbędne dla faszystów. Posłuszną trzoda oddała już bowiem całą „włóknę”, barwnie się wyraża Il. Duce. Budżetu wojsk. ruszyć nie wolno, pomimo, że wzrósł od roku 1913 z 650 milionów do 5 miliardów! Pozostaje więc obniżka płac o 12%, i... pożyczka w guście polskiej zapalczaney lub Schneiderowskiej. Powszechna zniżka zarobków — to wzrost niezadowolenia i walki mas. Zmylić je na hasło: „musi potanieć”. Zdławić — tajna policja „Orva”. Bo nie tylko faszystowską demagogią się rządzi, bo mas nie przekona taka oto tyrada rodzono brata włoskiego wodza faszystów (i Mussolini ma swego Jana...): „Olbizymim rzeszom pracowników po-

to obniża się płace, aby nie mieli środków na przeplacenie niezbędnych do życia artykułów, wskutek czego siłą konieczności(!) ceny na rynku detalicznym będą musiały ulec niższe”.

Redukcja płac urzędniczych zlikwiduje może 13 obecnego deficytu. A po 2/3 wypadnie jechać do wuja Sama. Pierwszą zalecaną do amerykańskiego kapitału Il Duce odspiewał przed mikrofonem na Nowy Rok, odspiewał w języku angielskim i dyplomatycznym.

W tej ekliwopacyfistycznej piosenke zapewniał łustych Jankesów o swej wprost namiętnej miłości pokoju. Sam jako żołnierz zaznał bowiem ciężkich trudów i cierpień wojennych(!) i przerażenie go ogarnia(!) na samą myśl(!), że to się może powtórzyć! Przytem robi oczko do Waszyngtonu na temat grożącej Europie hegemonii jednej grupy militarnej, wiedząc, że Stany Zjednoczone niechętnie są temu. Z patosem woła o „wyrównanie zbrojeń”, by w ten sposób usunąć „niesprawiedliwość”, i domaga się nowych traktatów. A jego armia, jego budżet — to obrona tylko „naturalnych” granic Italii! Dajcie mu pożyczkę, na gwałt pożyczkę, a gotów jest gwizdnąć na zamówienia bolszewickie, gotów jest poraz drugi Litwinowa do Włoch już nie wypuścić!

Oto jest sens dwóch przemówień pysznego wodza włoskiego faszystu w dobie jego rozkładu i upadku.

Dalsze telegramy.

ZAMKNIĘCIE ZW. ROBOTNIKÓW PIEKARSKICH I TRAGARZY W ŁODZI.

Łódź, 3. I. — Władze śledcze, po przeprowadzeniu rewizji w lok. Zw. Zawod. Rob. Piekarskich i Zw. Tragarzy, przy ul. Łagiewnickiej, opieczetowały lokal obu związków.

DALSZE PRÓBY OBNIŻKI PŁAC.

Przemysłowcy włókienniczy w Tomaszowie wypowiedzieli umowę zarobkową i zaproponowali obniżenie płac o 15 do 20 procent, przemysłowcy w Zgierzach chcą obniżyć płace o 25 procent. Związki robotnicze postanowiły podjąć akcję obronną.

REDUKCJE.

Jedna z większych kopalń rudy żelaznej pod Częstochową w Konopiskach, zatrudniająca około 1.000 robotników, została zamknięta.

2 i PÓŁ MILJONA BEROBOTNYCH W ANGLJI.

Londyn, 3. I. Według najnowszej statystyki ministerstwa pracy ilość bezrobotnych zwiększyła się w ciągu ostatnich dwóch tygodni o 108 tysięcy. Ogółem w Anglii znajduje się obecnie 2 miliony 400 tysięcy bezrobotnych.

Z FASZYSTOWSKIEJ JUGOSŁAWJI.

Białogród, 4. I. (PAT). Wczoraj o godz. 14-ej wybuchła bomba w korytarzu gmachu zagrzebskiego banatu. (Banat — tyle, co u nas województwo).

Zagrzeb, 4. I. (PAT). Nocy ostatniej w przedziale pociągu Medjolan - Zagrzeb - Białogród nastąpił wybuch w chwili, gdy pociąg znajdował się na kilkaset metrów od dworca zagrzebskiego. Bomba została umieszczona pod siedzeniem, które zajmował niejaki Rimaj, dyrektor pewnego przedsiębiorstwa z Zagrzebia, który został ranny.

ŁAMISTREJKOWE STANOWISKO SOCJALFASZYSTÓW.

Berlin, 4. I. (PAT). W ciągu niedzieli sytuacja strejkowa w Zagłębiu Ruhry nie uległa zmianie. Związki zawodowe górników zwołały w poszczególnych miejscowościach zgromadzenia. W Bohum obradowała konferencja delegatów socjalistycznych. Konferencja uchwaliła rezolucję, zwracającą się przeciwko akcji strejkowej górników.

Komunikat Redakcji.

Do naszych czytelników. Codziennie otrzymujemy szereg zapytań, czemu przypisać opóźnienia i nieregularne wychodzenie naszego „Przeglądu Społecznego”. Dzieje się to wskutek codziennych konfiskat naszego pisma, które opóźniają ukazanie się „Przeglądu” o 24 — do 48 godzin. Konfiskaty te przyczyniają naszemu piśmie wielkie straty materialne, gdyż policja zabiera nam nieraz cały nakład; z powodu braku środków finansowych nie jesteśmy częstokroć w stanie odbić po konfiskacie następnego nakładu. Jeśli chcecie więc choć częściowo przyspieszyć wychodzenie naszego pisma — zbierajcie na fundusz prasowy, przysyłajcie regularnie należność za pismo.

Do naszych korespondentów. Wielokrotnie zapytujemy, czemu „jeszcze” nie ukazały się Wasze korespondencje. Odpowiadamy: jesteśmy b. skrupowani brakiem miejsca w naszym 4-stronicowym piśmie. Nie możemy przytem przecie drukować korespondencji w kolejności napływania ich, gdyż ważniejsze, dotyczące bieżących akcji, musimy drukować oczywiście bez opóźnień. Nie miejcie więc do nas pretensyj i piszcie — jeśli korespondencja nie nadaje się do druku, w odpowiedziach zawsze o tem zawiadomimy Was.

ROBOTNICZY DLA SWEGO DZIENNIKA.

NA FUNDUSZ PRASOWY.

Robotnicy murarscy w Warszawie zł. 56. A. Tauman. Kraków zł. 3. S. Skulski — zebrane na posiedzeniu M. O. R. w Ute N. Y. (U. S. A.) dolar amer. 120.60. Lista składkowa Polskiego Oddziału M. O. R. w Hegewisch III. (U. S. A.) dolar amer. 120.40.

Dla uczczenia pamięci poległych w krwawą niedzielę towarzyszy, grupa członków „Teatru Robotniczego” w Warszawie składa zł. 20 na „Przegląd Społeczny” i wzywa członków „Studia Teatralnego” i „Czytelnia Naukowej” w Warszawie do złożenia dowolnych sum.

ŁAŃCUCH PRASOWY.

Niżej wymienieni robotnicy tramwajów m. Warszawy składają na fundusz prasowy „Przegl. Społ.” 17 zł. i powołują do złożenia takich samych sum lub większych następujących towarzyszy: Ostrowski 5 zł. i wzywa do złożenia Kazimierza Pęczkowskiego. Dubich 2 zł., wzywa Kutele Stanisława, Pinkawa zł. 3, wzywa Trzeciaka Leona. W. Orzechowski zł. 2, wzywa Lichotę Marjana, Fabjańczyk zł. 2, wzywa Buczyńskiego Wacława, Szemiót zł. 1, wzywa Sarnę Aleksandra.

SPROSTOWANIE.

Do ostatniego numeru naszego pisma zakradła się pomyłka. Wydrukowany w tym numerze wiersz p. t. „Państwa Zachodnie” nie jest tłumaczeniem, ale oryginalnym wierszem polskiego poety proletariackiego Juliusza Grote.

ODPOWIEDZI RED

Znar. Drukujemy część, gdyż o innych sprawach już pisaliśmy. Szkoda, że nie informujemy, kto zwołał wiec bezrobotnych w Katowicach, jaką delegację wybrano itd.

B. wzięli przemyski. Nie możemy wydrukować — nie pozwalają o tem pisać.

Robotnik ze Lwowa. O T. Winerze pisaliśmy. Faktów bicia w policji drukować nie możemy.

Komit. PPS-Lewicy w Chojnach. Korespondencja dobra, ale przestarzała. Dlaczego dopiero po miesiącu zdecydowaliście się pisać.

S. Godzki. Nie mamy miejsca na dyskusję z takim p. Stonimskim. O wydawnictwie „Socjalizm” napiszcie, lecz krótko.

Blondyn. Z powodu nawału materiałów w najbliższych numerach umieścić nie możemy, tembardziej, że wiersz trzeba przerobić. Wiersz Wasz przesyłamy pocztą; sądymy, że sami najlepiej go poprawicie. (Koniec wydaje się słaby). Napiszcie jakie artykuły nasze przedrukować „Trybuna Radziecka”.

Korespondentowi z paplerni. Chętnie wydrukujemy, ale niestety nie podaliśmy nazwy Waszej miejscowości.

Jak komuniści francuscy walczą w obronie bezrobotnych?

Ani grosza na policję — wszystko dla bezrobotnych

Paryż burżujski, hulaszczy otoczony jest żelazną obręczą wielkich przedmieść przemysłowych. Tam mieszkają potomkowie sławnych komunardów — bojownicy o Nową Komunę paryską. Wpływy komunistów przeważają. Szereg przedmieść jest zupełnie przez nich opadowane, rady miejskie i magistraty znajdują się w ich rękach.

Podajemy tu za prasą francuską opis walki tych robotniczych rad miejskich w obronie bezrobotnych.

W jednym z takich przedmieść, Bagnolet, rada miejska uchwaliła dodatkową sumę dla bezrobotnych w wysokości 102.000 franków (nawiasem zarejestrowanych bezrobotnych jest tam 105). Poza to uchwiliła przekazać całą sumę, w wysoko-

ści 200.000 fr., którą prefektura przewiduje na policję — na pomoc dla bezrobotnych.

Magistrat rozpił w tej sprawie plakaty, w których zawiadamia obywateli, że jako reprezentanci proletariatu nie uchwalą ani grosza na utrzymanie policji, której zadaniem jest m. in. rozpędzać bezrobotnych, gdy wyjdą na ulicę domagać się chleba i pracy.

Pozatem magistrat zwołał kilka wieców, na których ludność entuzjastycznie oddała postanowienie swoich wybrańców.

Władze rządowe naturalnie wtrącają się do tej sprawy i powiększają kadry policyjne w czerwonych przedmieściach.

Generał Weygand

Szef francuskiego sztabu generalnego — generał Weygand, został mianowany wodzem naczelnym armji francuskiej.

Co znaczy ta nominacja?

Potwierdza ona to, co odsłonił w całej jaskrawości niedawny proces moskiewski przeciw kontrewolucyjnym szkodnikom i agentom imperjalizmu międzynarodowego. Potwierdza, że burżuazja francuska gorąckowo już szczykuje się do wojny przeciw ZSRR, i dlatego stawia na czele swej armji generała, należącego do najbardziej nieprzejednanych wrogów ZSRR, i mającego już za sobą praktykę wojny z „bolszewikami”.

W rzeczy samej, generał Weygand był w r. 1920 szefem misji wojskowej francuskiej, która pokłęsa armji Piłsudskiego pod Kijowem, zjawiła się w Warszawie, by ratować burżuazję polską i jej międzynarodowych sojuszników. Dotąd nawet trwa spór, kto sprawił „cud nad Wisłą” — Piłsudski czy Weygand...

We Francji Weygand był za życia marszałka Focha jego

najbliższym współpracownikiem i wyznawcą jego poglądów na konieczność rozprawienia się z ZSRR ogniem i mieczem.

Jeszcze na krótko przed śmiercią Focha dał jaskrawy wyraz swej nienawiści ku ZSRR, i swej żądzy krwi w słynnym wywiadzie, ogłoszonym w r. 1927 w angielskim piśmie „Referencje”.

W wywiadzie tym Foch powiedział dosłownie:

„Już w r. 1919 chciałem skończyć z bolszewizmem. — Niestety, przeszkodzono mi pod pozorem ogólnego zmęczenia wojną.

Teraz, gdyby państwa, otaczające ZSRR, otrzymały dostateczną ilość amunicji, podjąłbym się chętnie zniszczenia raz na zawsze niebezpieczeństwa bolszewickiego”.

A więc Weygand, spadkobierca „ideowy” Focha, na czele armji francuskiej — to nowa prowokacja ZSRR, to nowa oznaka przygotowań do wojny przeciw ZSRR.